

POLITISK ORIENTERING den 31. oktober 2019:

Massestrejke i gang: Chile, Libanon, Tyskland, Argentina og Storbritannien. Og USA?

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

APEC og COP25 er aflyst – det gamle paradigme er brudt sammen, og vi må bygge det nye

Den 30 oktober (EIRNS) – Enhver der stadig måtte have den misforståelse, at verden på en eller anden måde “klarere sig”, uden behovet for at skulle påtage sig noget personligt ansvar for handling, må vågne op og se på verden som den er i dag, “fra oven”, som man siger.

I dag kollapsede nationen Chile og “Chile-modellen” i bund og grund, som City of London og Wall Street elskede. Præsident Sebastián Piñera, med millioner af mennesker på gaden der kræver en afslutning på den økonomiske model, som blev indført for 45 år siden af det fascistiske Pinochet-diktatur og hans kontrollører af “Chicago Boys”, bekendtgjorde her til morgen, at topmødet i den Økonomiske Samarbejdsorganisation for Asien og Stillehavsområdet (APEC) mellem statsoverhovederne fra 21 lande fra Stillehavsområdet, planlagt til den 16.-17. november i Santiago, er blevet aflyst.

Derudover er også FN’s klimakonference, COP25, den centrale institution i den økofascistiske bevægelse for at afvikle industriel udvikling og reducere verdens befolkning, der er planlagt den 2.-13. december i Santiago, også blevet aflyst. Ikke alene er stakkels Greta Thunberg og tosserne i Extinction Rebellion

fortvivlede, men Bank of Englands bankdirektør, Mark Carney, der står i spidsen for det folkemorderiske grønne finansinitiativ, river sig selv i håret. Denne masseopstand mod den ondartede nedskæringspolitik i Chile er ikke en isoleret begivenhed. Faktisk oplever alle dele af verden en eller flere sådanne omvæltninger, hvoraf mange er ganske voldelige.

Hariri-regeringen i Libanon trak sig tirsdag den 29. oktober, da befolkningen kræver en afslutning på den sekteriske opdeling af nationen, der er udartet i massekorruption og økonomisk forfald. Iraks regering bryder sammen, da store dele af befolkningen har haft begrænset adgang til elektricitet og endog vand, siden ødelæggelsen af dens land for to årtier siden af George Bush og Tony Blair. Argentina har nedstemt IMF's marionetregering under Mauricio Macri, med de sejrrige tilhængere af den nye regering, der vifter med chilenske flag i solidaritet. Overalt i Europa kollapser de gamle etablerede partier, der har regeret siden Anden Verdenskrig, uden lederskab i sigte til at vende den økonomiske nedgang.

Måske tror du, at du er sikret, fordi du har en god pension? Disse pensioner er investeret i spekulative papirer, som er ved at forsvinde. Den amerikanske centralbank, der har trykt penge med en hastighed, der ikke er set siden sammenbruddet i 2008, forsøger krampagtigt at holde »bankerne, der er for store til at gå ned«, oven vande i et par uger eller måneder mere, med en tilførsel på over 100 milliarder dollars dagligt, og tallet er stigende. Men den finansielle boble, der nu er på 1,5 billiarder dollars, en halv gang større end i 2008, kan ikke "reddes" denne gang. Ti år med nulrente og "kvantitative lempelser" (QE) for milliarder af dollars har kun gjort realøkonomiens bankerot langt værre.

Og alligevel er løsningen på dette problem tættere på at blive gennemført end på noget andet tidspunkt i nyere tid. Lyndon LaRouche advarede for 50 år siden om præcis disse katastrofer, såfremt hans kloge ord blev ignoreret: Stop finanssystemets omdannelse til et globalt kasino for spekulativt affald; gendan det hamiltoniske "Amerikanske System" med statslig kredit til realøkonomien; samarbejd internationalt for at nå ud til Månen, Mars og videre; og iværksæt et lynprogram for at gøre fusionsenergi tilgængeligt for hele menneskeheden.

En ønskedrøm? Langt fra. Med Donald Trump har vi for første gang siden Jack Kennedy en præsident, der tror på videnskabeligt fremskridt; som atter har forpligtet nationen til et Måne-Mars-program; der afviser den falske britiske myte om "overbefolkning", som styrer den grønne dagsorden; der er modstander af, at vores børn bliver overmedicineret; og som insisterer på, at Amerika skal være venner med Rusland, Kina og alle nationer, der tror på fremskridt for deres folk.

Derfor er der en hektisk indsats for at starte en rigsretssag mod præsidenten, binde hans hænder, blokere hans bestræbelser på at afslutte krigene for regimeskifte og opbygge venlige forbindelser med andre suveræne stater. Det vigtigste er, at disse oligarker er bange for, at når den økonomiske boble brister, vil han ikke følge diktaterne fra Wall Street og City of London, men vil følge LaRouches politik, hans "Fire Love", der sætter det økonomiske imperium centreret i London under konkursbehandling, snarere end at redde det. De er bange for, at han ikke kun vil genoprette forbindelserne med Rusland og Kina, men også tilslutte sig dem i det største foretagende nogensinde, Den nye Silkevejs omdannelse af de tidligere koloniserede nationer til moderne industristater, der bekæmper fattigdom, som det er lykkedes for Kina, den største nation på Jorden.

Vær opmærksom på de forstandige ord fra Lyndon og Helga LaRouche. Nu er tiden inde.

'Vi går igennem et minefelt med bind for øjnene'

Den 30 oktober (EIRNS) "Verden hvirvler ud af kontrol," sagde Helga Zepp-LaRouche i går i en diskussion med samarbejdspartnere, "med et nært forestående fuldstændigt sammenbrud af det transatlantiske finanssystem", til trods for desperate forsøg fra den amerikanske centralbank, Federal Reserve, ECB og centralbankerne på at afværge det uundgåelige ved hjælp af de sidste krampetrækninger med kvantitative lempelser og andre forsøg på bankredninger. Som en italiensk analytiker udtrykte det kortfattet i *Il Sussidiario* den 25. oktober: "Vi går igennem et minefelt med bind for øjnene."

Minefeltet er ikke kun økonomisk; det er også politisk. Der er en masseekspllosion af protester internationalt [rettet] imod de nuværende bankerotte institutioner – fra Chile, Libanon, Argentina og endog til Italien og Tyskland, som det blev tydeliggjort ved de nylige valg i disse europæiske lande. Under disse omstændigheder, sagde Zepp-LaRouche, er det latterligt at tro, at de malthusianske grønne finansieringsplaner fra Bank of Englands direktør, Mark Carney, eller Europa-Kommissionens præsident, Ursula von der Leyen, vil fungere. Hvis man prøver at "puffe" befolkningen til at acceptere yderligere fascistisk

nedskæringspolitik – som de kuleskøre adfærdsøkonomer foreslår – vil man kun forårsage en fuldstændig eksplosion.

Efterhånden som den økonomiske og politiske krise bliver mere bitter, optrappes i farlig grad det britiske imperiums operation for at fjerne præsident Donald Trump fra embedet, af frygt for at han handler imod deres interesser – som han netop har gjort i Syrien. Den demokratiske ledelse i Kongressen har udarbejdet en resolution, der formelt igangsætter en rigsretsundersøgelse, som de vil forsøge at banke igennem i denne uge, på trods af at et voksende flertal af den amerikanske befolkning ikke er i humør til dette kup. Der ligger en dobbelt fare i denne udvikling: Det er farligt for bagmændene, fordi det efterlader dem fuldstændig udsat for en folkelig afvisning; men det er også farligt for nationen og verden, i betragtning af den erklærede hensigt fra det britiske imperiums fortalere om at nå deres mål for enhver pris.

Vi står over for en sammenbrudskrise af historiske proportioner, tilføjede Zepp-LaRouche; langt større end Sovjetunionens sammenbrud for 30 år siden. Men i modsætning til dengang, er der ved at tegne sig et alternativt system omkring Kinas Bælte- og Vejinitiativ.

Sådanne omstændigheder, med et smuldrende finansielt system kombineret med et voksende internationalt oprør mod politikkerne og institutionerne af denne gamle orden, betyder, "at vi er nødt til at frembringe hele spektret af Lyndon LaRouches ideer", sagde Zepp-LaRouche. Denne kamp kan vindes, konkluderede hun, så længe vi lykkes med at vinde USA og Europa tilbage til deres egne bedste klassiske traditioner, som finder deres højeste udtryk i LaRouches livsværk.

[Rollerne er byttet om for kupmagerne og centralbankerne](#)
[Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den](#)

27 oktober 2019

Helga Zepp LaRouche leverede en fascinerende vurdering af forandringerne, der fejer hen over kloden, og den gunstige lejlighed til at disse ændringer har gjort det muligt at realisere et samarbejde, der indvarsler en ny æra med fred og udvikling. Blandt de processer, som hun fremhævede, er:

1. Betydningen af Barr-Durham-efterforskningen, der overgår til en strafferetlig efterforskning, som sætter spotlight på hele det britiske Obama-efterretningsapparat, alt imens den afslører bedrageriet bag rigsretssagsprocessen omkring "Ukraine-[telefonsamtalen]";
2. Accelerationen af finanskrisen og centralbankernes faktiske erkendelse af, at de ikke har andet valg end at fortsætte den samme fejlslagne politik, som skabte denne krise;
3. Urolighederne der breder sig imod den neoliberale nedskæringspolitik, som centralbankerne har beordret for at beskytte deres faldefærdige system;
4. Omstillingen undervejs i hele Mellemøsten som et resultat af Trumps beslutning om at samarbejde med Rusland om at afslutte de "evindelige krige";
5. Til trods for det fortsatte anti-kinesiske idioti, der udvises i vicepræsident Pences seneste tale, anerkendte selv han det positive potentiale for en amerikansk-kinesisk handelsaftale, eftersom det er hvad præsident Trump ønsker;
6. Topmødet mellem Rusland og en række afrikanske nationer, hvilket giver USA og Europa en vision for hvad der vil være muligt, hvis man dropper de imperialistiske grundsætninger.

Ignorer medierne, der forsøger at udføre 'public relations' for de kriminelle

britiske imperialistiske netværk – bliv aktiv med Schiller Instituttet, da tiden er inde til at udbrede Lyndon LaRouches ideer og metoder.

Som altid, tak for at følge vores arbejde.

Sejr i Syrien – indfør den Nye Silkevej

Den 23. oktober (EIRNS) – Præsident Donald Trump henvendte sig i dag til nationen fra Det Hvide Hus om sejren i Syrien og hævdede, at dette ikke var en sejr over nogen anden nation, men en sejr for alle over terrorisme og over de koloniale "regimeskifte"-krige, som USA var blevet trukket ind i under Bush og Obama. Usagt, men kritisk vigtigt, er at den potentielle "taber" i processen er det døende, britiske imperium, og de i USA der har ageret som nyttige idioter for de britiske imperiale krige og geopolitiske farverevolutioner.

Dette er netop grunden til, at de britiske aktiver i USA er i en panisk fremfærd for at rejse en rigsretssag mod præsident Trump, på trods af at der ikke er begået nogen ulovligheder, eller endog et anstrøg af en forbrydelse. De er rasende over, at Trump turde udfordre den britiske politik for "permanent krigsførelse" – de stedfortrædende krige, der havde til formål at fastholde USA i en tilstand af konflikt med Rusland og Kina. Trump gjorde dette klart i dagens erklæring: "Som kandidat til præsidentembedet gjorde jeg det klart, at vi havde brug for en ny tilgang til amerikansk udenrigspolitik, som ikke ledes af ideologi, men af erfaring, historie og en realistisk forståelse af verden." Han sagde det åbenlyse – at hele Mellemøsten "er mindre trygt, mindre stabilt og mindre sikkert end før disse konflikter begyndte," og at de, der kræver mere krig, er de samme mennesker der skabte rodet i Mellemøsten i første omgang med krigen mod Irak og Libyen.

Mens hystaderne i Kongressen og medierne skråler op om at Trump "kapitulerede" til Rusland, er det tydeligt, at Trump koordinerede tiltaget med Tyrkiet og med Rusland, for at give Syrien sin suverænitæt tilbage, omend der stadigvæk er nogle bump på vejen.

Kupmagerne mod Trump er lige så bange for, at når den hastigt voksende boble i

det finansielle system eksploderer, som den må, vil Trump ty til de økonomiske ideer fra Lyndon LaRouche: den presserende nødvendighed for at sætte det bankerotte vestlige banksystem under en konkursbehandling efter modellen fra F.D. Roosevelts Glass/Steagall-bankopdeling; genoprette hamiltonisk "øremærket kredit" til industri, landbrug, sundhed og uddannelse af befolkningen; og rykke grænserne for menneskelig viden, der fokuserer på rumforskning og udviklingen af fusionsenergi. En sådan bestræbelse kræver internationalt samarbejde, især med Rusland og Kina, som Trump gentagne gange har insisteret på, at han vil opnå under sit præsidentskab. Det var årsagen til svindelnummeret med "Russiagate, og grunden til det massive McCarthyiske hysteri rettet mod alt hvad Kina foretager sig.

Faktisk beror spørgsmålet der vil afgøre, om Trumps bestræbelser på at løse moradset i Mellemøsten kan opretholdes, på Den Nye Silkevej – hvor hurtigt kan de nye internationale forbindelser, der smedes af præsident Trump, bringe Kinas Bælte og Vej ind i regionen, helst med fuldt samarbejde mellem Kina, Rusland, Indien, USA og andre. Som Lyndon LaRouche sagde efter Oslo-aftalerne i 1993, som gav håb om fred mellem Israel og Palæstina: "Få traktorerne til at køre med det samme." Genopbygning og udvikling er forudsætningerne for bæredygtig fred, og resterne af det faldefærdige britiske imperium, vil gøre alt for at stoppe denne udvikling, som de gjorde det ved at undergrave Oslo-aftalerne.

Et stort skridt fremad finder også sted i Afrika, hvor 44 præsidenter og premierministre fra Afrika deltager i det første topmøde i Rusland-Afrika Økonomisk Forum i Sochi i dag og i morgen. Over 60 nationer og 3.000 deltagere overværede åbningstalerne af Vladimir Putin og den egyptiske præsident Abdel Fattah el-Sisi, den nuværende formand for Den Afrikanske Union. Putin, der er forpligtet til at "lyse Afrika op" med fredelige aftaler om atomkraft over hele kontinentet, lovede også en fordobling af handelen, en fordobling af den russiske fødevareeksport og andet industrielt og militært samarbejde.

Dette er det "Nye Paradigme", der hurtigt opstår rundt om i verden, imod ønskerne fra de anti-vækst "grønne", der er finansieret af City of London og Wall Street, imod krigsmagerne, imod geopolitikere af enhver kaliber. Færerne er store, men potentialet for en verden og et univers, der er egnet til menneskehedens værdighed, har aldrig været større, hvis folk med god vilje vælger at handle.

Baggrundsvideoer:

[Projekt Fønix:](#)

[Genopbygning af Syrien –
Aleppo: Den evige stad](#)

I denne videofremfølgelse gennemgår vi et forslag til genopbygningen af Syrien, ved navn Projekt Fønix, og som fokuserer på, hvordan Syrien, der har en ideel placering ved korsvejen, hvor tre kontinenter mødes, kan få gavn af at blive opkoblet til Den Nye Silkevej og den fremvoksende Verdenslandbro. Denne video blev optaget til Schiller Instituttets Internationale konference i Berlin, Tyskland, 25.-26. juni, 2016: »En fælles fremtid for menneskeheden, og en renæssancekultur for klassiske kulturer«

[Se videoen her.](#)

Se også: [Projekt Fønix – diskussionspunkter for en genopbygning af Syrien.](#)

Se også: [En fredsplan for Sydvestasien, af Helga Zepp-LaRouche.](#) EIR-
Pressemeddelelse i anledning af udgivelsen af den arabiske version af rapporten
"Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen".

Se også: [Playlist: The World Land-Bridge & Global Development](#)

[I Syrien går tingene efter planen](#)

Ovenover: LaRouchePAC video interview med Hussein Askary om Syrien, m.m. den 16. oktober 2019.

Af Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, udgivet i EIR Strategic Alert den 22. oktober 2019.

Udviklingen i Syrien, i de to uger der er gået siden meddelelsen om de amerikanske troppers tilbagetrækning, ser ud til at følge en nøje orkestreret plan, som kun den øverste politiske og militære ledelse i USA, Rusland, Tyrkiet og Syrien er indviet i. Alle andre, inklusive politikere og massemedierne i Europa og USA, tyr til gætværk, eller forsøger på anden måde at sabotere denne positive udvikling.

På den militære front har den Syriske Arabiske Hær (SAA) fået lov til, uden kamphandlinger, at tage vigtige grænseområder tilbage, og for første gang siden 2012 har man været i kontakt med grænsen mellem Syrien og Tyrkiet i byen Ain-Arab.

Med undtagelse af denne by har SAA været omhyggelig med at undgå kontakt med den tyrkiske hær i områder, der betragtes som en del af den tyrkiske sikkerhedszone langs grænsen, hvor Tyrkiet har fortsat med at bombe SDF-positioner. Efter aftalen den 17. oktober mellem præsident Recep Tayyip Erdogan og vicepræsident Pence om håndhævelse af våbenhvilen, blev de store operationer imidlertid stoppet. SAA og de tilbagetrukne amerikanske tropper har også undgået sammenstød.

Det skal understreges, at alle rapporter og ståhejen i medierne om flugten af ISIS-fanger er falske nyheder. Faktisk blev de først spredt af SDF for at overbevise Vesten om at gribe ind, for at stoppe den tyrkiske indtrængen. Men mange af fængslerne i Hasakeh og Qamishli er langt fra den tyrkiske operationszone og er sandsynligvis kommet under kontrol af den syriske regeringshær. Kun en enkelt lejr for ISIS-familier i Ain Isa blev påvirket af kampene mellem SDF og den tyrkiske hær.

Politisk set pågår der intensive diplomatiske aktiviteter for at sikre øjeblikkelige politiske diskussioner til at afslutte krisen i Syrien. Den 18. oktober besøgte udenrigsminister Mike Pompeo NATO's hovedkvarter i Bruxelles for at give en orientering om våbenhvileaftalen i det nordlige Syrien. Tidligere samme dag var han i Israel for personligt at tale med premierminister Benjamin Netanyahu, og forsikre ham om den amerikanske forpligtelse til regional sikkerhed. Samtidig var en russisk delegation af særlige repræsentanter for Syrien, Alexandar Lavrentyev og viceudenrigsminister Sergei Vershinin, i Damaskus til topmøder, inklusive med Bashar Al Assad. De to russere havde dagen før mødtes med Erdogans præsidentielle rådgiver, Ibrahim Kalin, og viceudenrigsminister Sedat Onal i Ankara.

På tidspunktet for våbenhvilens udløb, den 22. oktober, vil præsident Erdogan og præsident Vladimir Putin mødes i Sochi. Den 24. oktober vil NATO's forsvarsministre, herunder den amerikanske forsvarsminister Mark Esper, mødes for at diskutere Syrien. Efterfølgende, i Genève den 30. oktober, skal det syriske forfatningsudvalg sammenkaldes i FN's regi. Disse forhandlinger burde bane vejen for en endelig politisk løsning mellem Syriens regering og de forskellige oppositionsgrupper.

[Link til LaRouchePAC video med USA's delstatssenator Richard Black om Syrien.](#)

Timen er kommet

Den 17. oktober (EIRNS) – Igennem de fleste tidsperioder tillader historien kun at der sker få ændringer til det bedre på kort sigt, og de klogeste hoveder forbereder sig tålmodigt på de muligheder, som fremtiden måtte byde på. Så kommer der andre, sjældnere tider, hvor årtier eller mere kastes ud af balance i løbet af blot uger eller dage – revolutionære tider. To oprørende videointerviews, der netop er frigivet af LaRouchePAC – om Syrien og de videre udsigter for fred og eurasisk udvikling – viser, at der for indeværende virkelig er [tale om] revolutionære tider: et interview med Hussein Askary fra EIR's Arabiske Redaktion og talsmand for det internationale Schiller Institut ("Peace Breaks Out In Syria": Et interview med Hussein Askary "); og det andet fra Virginia Commonwealth med senator Richard Black (R) ("Interview med senator Black: The Real Story of What's Happening Syria, Not the Fake News Version").

Nu hvor præsident Donald Trump endelig er fritstillet til at opfylde sit valgkampsløfte om at trække USA ud af de uendelige, håbløse krige påbegyndt af Bush og Obama, og i stedet kan forhandle om fred med Rusland og alle andre parter, igangsættes der en revolution af håb. Den har grebet Mellemøsten, og amerikanerne, der valgte ham til præsident af samme grund, tillige med mange andre, der ikke stemte for ham. (samtidig med at Gallup løgnagtigt vil vide, at 52% af amerikanerne ønsker, at præsident Trump bliver væltet ved en rigsretssag og fjernet fra embedet.)

Nu opfordres amerikanerne til at afsløre og besejre den forræderiske farceagtige rigsretssagsproces, og EIR vil fortsætte med at afsløre alle løgne og beskidte efterretningsoperationer, der ligger bag den – alle, til syvende og sidst, begået efter ordrer fra finansoligarkerne med centrum i London, såsom bankdirektør for Bank of England, Mr. 'Green Finance' Mark Carney.

Men det levende eftermæle fra det afdøde amerikanske geni Lyndon LaRouche fortæller os, at vi må gå videre, og at vi må gøre det nu. Opgaven er mere end bare at overvinde geopolitikken, og det er heller ikke muligt at stoppe blot med det. Den nuværende situation er en enestående mulighed for at basere fred på økonomisk genrejsning og økonomisk genopbygning af Amerika og Verden.

Det var netop sådan en mulighed, som Lyndon LaRouche så i sammenbruddet af det europæiske kommunistiske system (Warszawa-pagten) i årene 1989-1991. Han greb lejligheden som han så, selvom næsten ingen andre så det klart på det tidspunkt, for at overvinde det økonomiske forfald i Vesteuropa og Østeuropa, samtidig med at han muliggjorde udvikling i den såkaldte Tredje Verden. Han kæmpede ihærdigt, selv fra fængselscellen hvor han uretfærdigt var indespærret, for at få dette til at ske. Som ene mand, med sin kone og et par venner, førte han denne kamp til alle kontinenter. Han så forbundsfæller blive myrdet, som den tyske bankmand Alfred Herrhausen – men han kæmpede videre. Det krævede de kombinerede styrker af premierminister Margaret Thatcher og præsidenterne George H.W. Bush og François Mitterrand at besejre denne ene mands initiativ, for det han kaldte "den Europæiske produktive Trekant." Det var en enorm infrastrukturplan med henblik på at binde de mest produktive centre i Europa sammen, iværksætte højteknologisk udvikling derfra, og lade det brede sig videre ud til Østeuropa, Asien og videre.

Han tabte dengang, men den idé han forfægtede blev vedtaget som Kinas politik af landets nye præsident Xi Jinping i 2013, efter mange års forudgående diskussioner i Kina inspireret af Lyndon og Helga LaRouche. I løbet af de sidste seks år har det dybtgående forandret Verden, blandt andet ved at bringe håb til Afrika, hvilket aldrig før er set.

Nu står vi overfor en endnu større mulighed. De kræfter, der dengang knuste LaRouches plan, eksisterer stadig, men de er meget svagere, og de er bragt ud af balance. Muligheden er her for det 21. århundredes version af Franklin Roosevelts genopretningsplan, som Lyndon LaRouche redegjorde for i sine "Fire love" og andre steder (se EIR, 13. juni 2014, "Fire nye love for at redde USA nu! Ikke en mulighed: En øjeblikkelig nødvendighed").

Internationalt eksisterer der nu muligheden for (og hvor længe endnu?), at

stormagterne USA, Rusland, Kina og Indien kan skabe et nyt kreditsystem rettet mod højteknologisk udvikling af verden, med massiv eksport af kapitalgoder fra den udviklede sektor til de underudviklede, muliggjort af langsigtede, lavt forrentede lån under et dollarsystem med guldreserver og relativt faste valutakurser.

Det kan gøres nu – drivkræfterne er til stede. Og det skal gøres nu. Uanset hvad dine yndlingsmedier måske fortæller dig og dine kontakter, er finanskrisen i færd med at bryde ud. De eneste svar herpå ligger i de retningslinjer, som LaRouche har udstukket. Giv agt!

En fuldstændig historisk ændring er blevet iværksat af præsident Trump

Den 14. oktober (EIRNS) – Den enestående forvandling, som finder sted i Syrien i dag, afspejler et globalt faseskift, der blev iværksat de seneste uger af præsident Donald Trump, i samarbejde med Ruslands Vladimir Putin, Kinas Xi Jinping, Indiens Narendra Modi, Pakistans Imran Khan, og flere ledere i Mellemøsten.

Selv om situationen på jorden i det nordlige Syrien i høj grad ændres, kan der ikke herske tvivl om, at potentialet for at afslutte krigen i Syrien og begynde at løse andre historiske “brændpunkter” i Østasien og Sydvestasien, alt sammen skabt af det Britiske Imperium, er godt i gang. Præsident Trump har i de sidste par uger erklæret politisk krigsførelse mod det fordærvede og korrupte amerikanske etablissement, herunder begge de politiske partier, alle medierne og de finansielle institutioner bag det “militære industrielle kompleks”, som han angreb med navn.

Trump har fulgt op på sit kampagneløfte om at “afslutte disse uendelige krige”, da han erklærede tilbagetrækning og i sidste instans hjemsendelse af amerikanske styrker fra Syrien. Han offentliggjorde også den stygge kendsgerning, at de krigslystne ledere fra begge politiske partier havde allieret USA med terrorister – den syriske gren af terrororganisationen PKK (Det Kurdiske Arbejderparti i Tyrkiet) samt al-Qaida-netværkene i Libyen– for at kunne udføre deres kriminelle krige for “regimeskifte” på vegne af det Britiske Imperium.

Samtidig besøger præsident Putin, med hvem Trump har koordineret de militære operationer mod ISIS i Syrien, Saudi-Arabien og roser saudierne for deres rolle i at bringe krigen i Syrien til ophør. De saudiarabiske ledere gav udtryk for deres hensigt om at opretholde tætte venskaber med både USA og russerne – endnu et slag mod den britiske imperiale opdeling af verden i fjendtlige “blokke.”

Ligeledes på samme tid, er Pakistans premierminister Imran Khan i Iran, og vil derfra besøge Saudi-Arabien. Khan udtrykte sin tydelige hensigt om at bringe den historiske konflikt mellem shia-Iran og det sunni-muslimske Saudi-Arabien til ophør, en indsats, som hilses velkommen fra begge sider. Husk på, at præsident Trump tidligere bad premierminister Khan om at mægle for en løsning i USA-Iran-konflikten, som Khan også drøftede med præsident Hassan Rouhani.

Alt dette kommer inden for få dage efter den delvise handelsaftale mellem USA og Kina samt det historiske “uformelle” besøg af Xi Jinping til Indien, hvor de to ledere drøftede et 100-årigt perspektiv for samarbejde mellem verdens ældste og største nationer. Og husk, at da premierminister Modi besøgte USA i september, var præsident Trump sammen med ham på scenen, foran 50.000 tilbedende indere og indisk-amerikanere.

Denne diplomatiske og kulturelle offensiv har placeret lederne af de “fire magter”, som Lyndon LaRouche beskrev dem – Rusland, Kina, Indien og USA – samt andre verdensledere, på en fælles historisk mission med potentiale til at afslutte det Britiske Imperium og den imperiale opdeling af verden i “dem” og “os”, en gang for alle.

Og dog, hvis man kun havde adgang til nyhederne om verdens begivenheder fra den etablerede presse i USA og Europa, ville man ikke vide noget om dette. I stedet ville man læse heftige udfald om den onde russiske leder og det morderiske diktatur i Kina. Selv Fox News, der har spillet en positiv rolle i afsløringen af fupnummeret med Russiagate mod præsident Trump, har knapt nok rapporteret om Trumps betydelige gennembrud med Kina, samtidig med at de udfylder deres sendeflade med nedrig, løgnagtig kritik af Kina og beskylder Trump for at “sælge ud” til Putin i Syrien. Trump har korrekt identificeret hovedparten af Kongressen, fra begge partier, som krigsmagere, der står i gæld til det militærindustrielle kompleks.

Medierne er lige så tavse om det faktum, at den amerikanske centralbank i løbet af den seneste måned hektisk har pumpet hundredvis af milliarder af dollars ind i banksystemet for at forhindre en gentagelse af 2008, denne gang i langt større omfang. Torsdag den 15. oktober genoptager Den amerikanske Centralbank de kvantitative lettelser – og pumper 60 milliarder \$ pr. måned, og måske meget

mere, ind i bankerne gennem mindst andet kvartal af 2020. Mediernes syn på denne faktiske anerkendelse af at systemet er ved at bryde sammen? "Jeg er okay, Jack".

Den kendsgerning, at de store banker og den økofascistiske pøbel, som de finansierer for at gennemtvunge afindustrialisering og affolkning under dække af svindelen med menneskeskabte klimaændringer, begynder at få den modsatte virkning end de havde til hensigt. Der er en bølge af fornuft, som fejer hen over den amerikanske befolkning, herunder ungdommen, der erkender den vanvittige mørke tidsalder som foreslås, og reagerer på de tegn på inspiration fra præsidenten, fra Måne-Mars-programmet og afslutningen på de "endeløse krige", samt miskrediteringen af løgnene om CO2. Det er de spørgsmål, som Lyndon LaRouche kæmpede for i de sidste 50 år, og grunden til at han blev sat i fængsel af krigspartiet og spekulanterne; de samme som i dag angriber Trump. Renselsen af LaRouche i dag vil frigøre befolkningens sind, der ikke har haft adgang til hans ideer i disse seneste årtier. Det ville være Trumps bedste træk af alle.

POLITISK ORIENTERING den 26. **september 2019: Federal Reserve måtte** **intervenere** **for at forhindre sammenbrud – 2008 på** **steroider på vej**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Baggrund:

På engelsk: Schiller Instituttets ugentlige webcast med Schiller Instituttets internationale formand Helga Zepp-LaRouche den 25. september

This is an unbelievable historic moment. We must change the agenda completely

Panik på Wall Street, fare for krig – der er ingen tid at spille for det nye paradigme

Den 18. september (EIRNS) – Interbankudlånssystemet eksploderede næsten tirsdag med interbankudlånsrenter (normalt fastholdt af den amerikanske centralbanks sats, som lå mellem 2,0% og 2,25% den 17. september) eksploderet til 10% på grund af manglende likviditet på obligationsmarkederne. Da rentesatserne falder til næsten nul – eller endda er negative – vil spekulanter (eufemistisk kendt som “investorer”) snarere spekulere i derivater end at købe lavt forrentede obligationer.

Federal Reserve dumpede for første gang siden panikken i 2008-09 over 128 milliarder dollars i banksystemet for at holde tingene oven vande – men det er muligvis ikke nok til at dæmme op for tidevandet. Desuden sænkede Centralbanken, som forventet, også i dag centralbankens rente med en kvart procent, men gik ikke over forventningerne for at reagere på panikken – dvs. ingen ny kvantitativ lempelse. Der kan være behov for mere papir for at bremse det uundgåelige styrt, som præsident Donald Trump kræver af centralbanken, men intet mindre end en Glass/Steagal-omstrukturering af hele banksystemet kan løse problemet.

Dertil kommer faren for krig. Udenrigsminister Mike Pompeo er i Saudi-Arabien, hvor nogle embedsmænd, amerikanske og saudiske, forsøger at bebrejde Iran for angrebet på Aramco-oliefaciliteterne. Præsident Trump har insisteret på, at han ønsker at undgå en krig, at der er “andre muligheder”, og meddelte udelukkende at nye sanktioner ville blive indført mod Iran.

I mellemtiden nærmer den politiske situation i både Storbritannien og Israel sig kogepunktet. Bibi Netanyahu lykkedes ikke med at få flertal ved genvalget i det nationale valg i går, og hverken han eller hans primære modstander, Benny Gantz, har mandaterne til at danne en regering. I England hører Højesteret vidnesbyrd om to sager, der anklager premierminister Boris Johnson for at lyve (for dronningen, intet mindre!) om hans hensigt med at suspendere Parlamentet. Brexits skæbne er stadig uvis, mens tidsfristen den 31. oktober nærmer sig.

Og i Washington er den amerikanske kongres og medierne vært for og lovpriser både Joshua Wong, vidunderdrengen fra Hongkong, sponsoreret af kredsen i London og Washington, der står bag politikken for regimeskifte for at destabilisere

Kina, og Greta Thunberg, den misbrugte teenager, som bliver fremvist over hele verden med en dommedagsmeddelelse om, at verden vil gå under om 12 år, hvis industrielt fremskridt ikke straks vendes.

Barack Obama inviterede den patetiske Greta Thunberg til sin residens i Washington, hvor han erklærede, at han og Thunberg "er et team", hvorved han afslører for verden, hvad LaRouche-bevægelsen altid har vidst – at Obama har støttet det racistiske, folkemorderiske vanvid fra det Britiske Imperiums øko-fascistiske krav om at føre verden tilbage til et primitivt energiregime med solcellepaneler og vindmøller, der kun ville være i stand til at opretholde en lille del af den nuværende menneskelige befolkning.

Tiden er knap, men potentialiet for revolutionerende forandringer har dog aldrig været større. Den kinesiske premierminister Li Keqiang er i Moskva, hvor Kina og Rusland har aftalt en dramatisk udvidelse af handel og samarbejde inden for videnskabelige projekter, herunder oprettelsen af et fælles rumforskningscenter for Månen og det ydre rum. I sidste uge i Xi'an påpegede Helga Zepp-LaRouche, der repræsenterede Tyskland på Euro-Asia Economic Forum i 2019, det internationale samarbejde inden for rumforskning og bælte- og vejprojekter på Jorden, som de nødvendige midler til fred, mens Frankrig og Italien også var repræsenteret af venner fra LaRouche-bevægelsen, Jacques Cheminade og Nino Galloni.

NASA's administrator, Jim Bridenstine, har insisteret på, at internationalt samarbejde er centralt i det historiske Måne-Mars-projekt, der gennemføres af Trump-regeringen, og i sidste uge fortalte han LaRouche-organisationens talskvinde, Kesha Rogers, at han gerne vil hjælpe med i vores kampagne for at intervenere på universitetsområder rundt om i verden, for at bibringe rumprogrammets optimisme til den næste unge generation – at "Fornuftens Tidsalder er ude blandt stjernerne".

Det er slutningen af en epoke: Skift paradigmet til himlen, ikke helvede!

Den 16. september (EIRNS) – Det er en overforsimpling at beskrive verden i dag som havende en række farlige brandpunkter midt i de ellers positive udviklinger af Den Nye Silkevej og rumforskningsprojekter. Indrømmet, der er en vis grad af

sandhed i det. Men den større sandhed, der giver mulighed for afgørende handling, er, at de seneste årtier med det neobritiske imperiums system af geopolitik, monetarisme og kulturel krigsførelse er ved at bryde sammen. Det er tidspunktet til at fremtvinge et skifte. Det bliver himmel eller helvede.

Helga Zepp-LaRouche formidlede denne indsigt i sin præsentation i sidste uge på Euro-Asia Economic Forum in China i sin tale, "Sådan hjælpes Vesten til bedre at forstå Bælte- og Vejinitiativet". Hun citerede advarslen fra Lyndon LaRouche fra 1971 om, at der ville komme et tidspunkt, hvis det imperiale system fik lov til at fortsætte, hvor "en ny depression og en ny fascisme" ville opstå, hvis det ikke blev erstattet af "en ny verdensøkonomisk orden. "Imperiets interesser ved udmærket godt, at nu er tiden inde for dem, og derfor er de parate med deres gamle tricks. Alt – inklusive krig – for at forhindre en ny verdensorden. Sådan må den seneste internationale krise, der udfoldes omkring droneangrebet på Aramco-oliekomplekset i Saudi-Arabien den 14. september, forstås. Med eller uden det faktum, at de yemenitiske houthier tager æren for angrebet, kom der et ramaskrig fra krigshøgene i USA for at angribe Iran, selv mens Aramco stadig brændte. Med andre ord, skynde sig at komme i krig – netop det britiske imperialistiske scenarie.

USA's udenrigsminister Mike Pompeo hævdede den 14. september, at det var Iran, der stod bag angrebet på saudiarabisk olie, skønt der ikke forelå nogen beviser. Lindsey Graham (R-SC) opfordrer USA til at bombe iranske olieraffinaderier; Rep. Liz Cheney (R-WY), Dick Cheneys datter, jubler over dette. Den 15. september havde præsident Donald Trump et møde i det nationale sikkerhedsråd med Pompeo, vicepræsident Mike Pence og forsvarsminister Mark Esper, hvorefter Trump også udsendte en meddelelse om, at USA er "klar til kamp" med en militær reaktion om nødvendigt. Han sagde, at han afventer bekræftelse. Iran benægtede beskyldningen. I morges sendte Trump en besked, "... de siger, at de ikke havde noget at gøre med angrebet på Saudi-Arabien. Vi får se?"

Senere i dag, efter mødet med de amerikanske militærledere, slog Trump en mere diplomatisk tone an, og meddelte at han sender Pompeo til Saudi-Arabien, "USA er mere forberedt" på konflikt end noget andet land i historien, bemærkede han til journalister, men "med det sagt, vil vi bestemt gerne undgå det."

I mellemtiden advarer regeringer over hele verden mod forhastede handlinger og manglende kontrol. På tidspunktet for denne skrivelse er amerikanske og saudiske embedsmænd på stedet og hævder foreløbigt, at de fundne ballistiske droneenheder var iranske, men uden verifikation af hvorfra de blev affyret.

Situationen bærer samtlige præg af det velkendte britiske imperialistiske standardspil: skab betingelser for strid og elendighed, og sæt derefter alle op

mod enhver. Det kan ikke undre, at det finder sted i de lande, der er delt i henhold til den hemmelige Sykes-Picot-aftale fra 1916 for at opdele "Lilleasien".

Den seneste konfrontation her understreger nødvendigheden af de principper og programmer, der blev fremlagt af Lyndon LaRouche i hele sin levetid, især at "udvikling er navnet på fred", og at samarbejdet mellem de "Fire Magter" – USA, Kina, Rusland og Indien – kan få dette til at ske. Kampagnen for at rense LaRouches navn er den samme som at bane vejen for det politiske lederskab, der er hårdt brug for i dag.

I den sydvestasiatiske region er våbenhvile og en strøm af bistands- og udviklingsprogrammer umiddelbart hvad der er påkrævet. Schiller Institutet har udsendt programmer for Yemen, Syrien og hele Sydvestasien og Afrika. På et møde om Syrien i Ankara i dag, udtrykte Ruslands præsident Vladimir Putin håb om, at det internationale samfund vil yde bistand og støtte til at hjælpe med genopbygningen af Syrien. Han understregede, at der er et stort behov, idet han meddelte, at 390.000 syrere er vendt tilbage til deres hjemland fra Libanon, Jordan og andre steder siden juli 2018. I Syrien er 1,3 millioner fordrevne vendt tilbage til deres hjem.

Behovet for at redefinere "bæredygtig udvikling" som "vedvarende udvikling".

Bælte- og Vejinitiativet og Apolloprogrammet som inspirationskilder

Følgende artikel af Hussein Askary og Jason Ross bliver omdelt inden og under FN's generalforsamling, som åbner den 17. september i New York .

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Schiller Instituttet afholder seminar om "BVI's rolle for fred og stabilitet i Vestasien og Afrika"

Den 2. september (EIRNS) – Den 29. august var Schiller Instituttet vært for et seminar på højt niveau i Berlin, der fremlagde en sandfærdig rapport om betydningen af og fremskridtene med Bælte- og Vejinitiativet (BVI), især med hensyn til udvikling i Sydvestasien og Afrika. 45 personer var til stede, inklusive repræsentanter for mellemstore virksomheder, det diplomatiske samfund og andre institutioner. En besøgende delegation af lærde fra Det Kinesiske Akademi for Samfundsvidenskaber (CASS), en vigtig akademisk organisation og forskningscenter, præsenterede artikler om BVI's rolle i stabiliseringen af regionen gennem økonomisk udvikling. Et fælles tema for stort set alle præsentationerne var, at det for fredens skyld er nødvendigt at forpligte sig til en reel økonomisk udvikling, centreret om fremskridt inden for videnskab og anvendelse af nye teknologier.

Ordstyrer Stephan Ossenkopf fra Schiller Instituttet indledte arrangementet med at understrege, at der er et presserende behov for en "rationel dialog" om hvad kineserne faktisk gør, i modsætning til de negative rapporter i de vestlige medier. BVI er ikke ensidigt og imperialistisk, men et omfattende og inkluderende projekt.

Hovedtaleren, instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, kom nærmere ind på dette, hvor hun hævdede, at BVI er "den vigtigste strategiske politik på dagsordenen". Hastigheden af dens vækst i de sidste seks år har været forbløffende, sagde hun, og er af særlig betydning for genopbygningen af de krigshærgede nationer i det sydvestlige Asien og for at overvinde den undertrykkelse af nationer i Afrika, hvor Europa kunne have bidraget til deres industrialisering, men tydeligvis ikke har formået det. I stedet for at tillade modstanderne af udvikling at gøre Kina til en "fjende", må det erkendes, at hvad Kina gør er nødvendigt for fred og stabilitet, og at det burde tilsluttes af vestlige regeringer, især USA. I en gennemgang af den nuværende strategiske krise, som er blevet forværret på grund af det Britiske Imperiums iværksættelse af destabiliseringer rundt om i verden, herunder mod Kina, Iran osv., sagde Zepp-LaRouche, at Europa har en vigtig rolle at spille, hvis førende nationer frigjorde sig fra geopolitisk strategisk orientering. For eksempel talte hun om det enorme potentiale for tyske små og mellemstore virksomheder i joint ventures

i tredjelande og forklarede, at den nuværende regerings politik ikke favoriserer denne mulighed. Hun understregede, at nøglen til at skabe forandring i den transatlantiske region er at inspirere til optimisme ved at lægge vægt på det potentiale, der er blevet udløst af især de nye initiativer inden for rumforskning. Vi skal tænke mindst 50 år frem, sagde hun, og afvise den pessimisme, som spredes af de grønne og de finansfolk, der støtter dem.

Talerne fra CASS var: Lederen af delegationen, professor Tang, om "Kinas koncept om sikkerhed og sikkerhed i Mellemøsten", som gav en grundig beskrivelse af BVI's fremgangsmåde; Professor Yu, der talte om "BVI og freden mellem Palæstina og Israel", understregede betydningen af økonomisk udvikling for Palæstina, hvilket er afgørende for at kunne realisere to-statsløsningen i den igangværende krise; Professor Wang, om "BVI i Golfens Samarbejdsråd og Golfens sikkerhed"; Dr. Wei om "Iraks genopbygning og Kinas rolle", hvor han fremhævede vanskelighederne med at genopbygge en nation, der var udsat for en krig, som ødelagde en stor del af dens infrastruktur; og Dr. Zhu, der talte om "BVI i Egypten og Kina-Egypten Samarbejdet", og præsenterede en optimistisk vurdering af hvordan samarbejdet mellem de to stater har givet håndgribelige fordele.

Andre foredragsholdere fra Schiller Instituttet var Hussein Askary, medforfatter til instituttets specialrapport "Extending the New Silk Road to West Asia and Africa", der gav en passioneret rapport om fremskridtene med BVI i de to regioner; og Claudio Celani, hvis rapport om Abuja-konferencen i februar 2018 om genopfyldning af Tchad-søen og Transaqua-projektet leverede et konkret billede af hvad der er muligt med internationalt samarbejde – men også hindringerne, skabt af internationale finansielle institutioner og deres geopolitiske strategier, som skal overvindes.

Der var spørgsmål fra publikum efter hver præsentation, et bevis på behovet for reelle løsninger og et ønske om at uddrage mere af tankegangen fra repræsentanterne fra CASS. Adskillige spørgsmål blev rettet til Helga Zepp-LaRouche, herunder et om malthusianisme, et andet om Indien-Pakistan-krisen.

Atten måneder til at ødelægge Londons imperium

Den 15. juli (EIRNS) – Prins Charles har givet os 18 måneder til at erklære sin “klima-undtagelsestilstand”, og stoppe med at bruge fossile brændstoffer, opdrætte kvæg, flyve og køre. Og kongefamiliens beundrende intellektuelle og milliardærer opfostrer ham små, men voksende, hære af vildledte og hjernevaskede unge, i forsøget på at tvinge os. Selv disse unge blev bedt om at sige “12 år” indtil planeten er gået tabt – men Prins Charles skærper “nødsituationen” til 18 måneder. Skønt den britiske regering med Theresa May tydeligvis har været den “inaktive”, “dysfunktionelle”, som deres ambassadør i Washington burde have beskrevet, fortsætter den og den britiske kongefamilie på “fuld kraft frem” for at fremtvinge en stor krise for Trumps regering. Den britiske efterretningstjeneste har kørt hårdt for at få Trump ud, eller for at få hans regering tilbage under Londons kontrol, i Paris-Klima-aftalen, og mod alle former for fremskridt i det 21. århundrede for nationer og befolkninger i udviklingslandene. Som da præsident Barack Obama herskesygt fortalte unge afrikanere, at Jordan ikke vil tolerere industriel udvikling for Jer, for “planetten vil koge over.”

Lyndon LaRouche, fra den tid han skrev “Der er ingen grænser for vækst” for at aflive Romklubbens myte om “Grænser for vækst” i 1970’erne, var den førende modstander af den britiske kongefamilies “økologiske” fremstød for at reducere verdens befolkning. De hadede ham for hans optimisme, hans undervisning i NASA’s mission til Månen og Mars i årtier, da amerikanske ledere havde opgivet det. Præsident Donald Trump – sammen med regeringerne i Rusland, Indien, Kina og mindre magter over hele verden – har afvist denne skingre påstand om, at mennesker ikke er andet end “klima-nødstilfælde”. Han har beordret, at USA så hurtigt som muligt, skal tilbage til Månen for at udvikle baserne for at rejse til Mars, ud i solsystemet, galaksen, hvor det er klart, at menneskeheden ikke har nogen grænser, og at de enkelte individer ingen grænse har, udover deres egen kreativitet. Han har opfordret til genudviklingen af atomkraftværker samt fossile brændstoffer, og har afvist Paris-aftalen som den dødsfælde den udgør.

Derfor ser vi, at det Britiske Imperium til stadighed forsøger at provokere Trumps USA til krige og stormagtskonfrontationer – altid den sikreste måde for geopolitiske London at udøve indflydelse og kontrol. Britisk efterretningstjeneste iværksatte “Russiagate” for at forsøge at sikre, at intet strategisk samarbejde – herunder regional krigsunddragelse – var muligt mellem præsidenterne Trump og Putin. Og vi dokumenterer igen nedenfor, at London, igen

og igen i hele perioden siden foråret 2017, har forsøgt at iscenesætte "begivenheder", der ville presse Trump ind i en ophedet krig i Sydvestasien.

Denne kampagne med "angreb" under falsk flag begyndte med "kemiske våben" i 2017, hvilket efterfølgende viste sig at have været iscenesat af de Hvide Hjelme, en gruppe finansieret i London på initiativ af den britiske efterretningstjeneste, som hævder at have "reageret" på de iscenesatte angreb. Og det fortsatte i sidste uge, med hvad der tilsyneladende var en åbenbar iscenesat "redning" af et tankskib med britisk flag, udført af et britisk krigsskib, "under iransk angreb" i Golfen. Da det ikke lykkedes at fremprovokere amerikanske militærstyrker mod Iran, erklærede den britiske udenrigsminister, at Iran nu kun er et år fra at besidde atombomber.

Vi er vagtsomme overfor, hvad monarkiet og dets undersåtter vil iværksætte næste gang; de truer faktisk planeten med en verdenskrig, hvis det nu lykkes dem at fremprovokere en krig mod Iran.

Vi ved også hvad vi skal gøre: Fejre Apollos 50 års jubilæum som LaRouche ville, ved at planlægge menneskehedens næste 50 år i rummet. Schiller Instituttet holder arrangementer rundt om i USA denne weekend, med udgangspunkt i en stor konference i New York, for at gøre netop dette. New York-arrangementet bliver live-streamet fra Schiller Instituttets hjemmeside kl. 19 den 20. juli. Om 18 måneder vil USA, Indien, Kina, Japan og Rusland alle være på, eller på vej mod Månen og videre – og det Britiske Imperium må destrueres.

[Det Britiske Imperiums særlige forhold falder sammen – Perfidious Albion Delenda Est](#)

Den 10. juli (EIRNS) – I USA og Storbritannien er der en voksende erkendelse – og bæven hos nogle – af at det særlige forhold mellem Storbritannien og USA er i kaos og godt kunne blive fuldstændig og uigenkaldeligt ødelagt i den nærmeste fremtid. Udgivelsen af de diplomatiske telegrammer fra den tidligere britiske ambassadør i Washington (han fratrådte i morges) Sir Nigel Kim Darroch, KCMG (kommandør i ridderordenerne St. Michael og St. George) betyder langt mere end

afsløringen af den uanstændigt adlede aristokrat for hans rolle i det britiske imperiale kupforsøg mod dets tidligere koloni. Faktisk har det potentialet til at tippe vægten mod imperiets kontrol over USA: Afslutningen på det "frie markeds" økonomiske konstruktion, pålagt ruinerne af det hamiltoniske "Amerikanske System" med statslig kredit og videnskabeligt fremskridt; og afslutningen på det amerikanske militærs styrke, der bliver brugt som den "dumme kæmpe" for at udføre britiske koloniale krige i hele Asien og Mellemøsten.

Lyndon LaRouche tilbragte en stor del af sine 96 år med at kæmpe for at uddanne amerikanere og verdensborgere til at forstå, at den egentlige fjende af civilisationen ikke var en nationalstat eller nogen kombination af nationalstater, men det overnationale imperium centreret i City of London og dets kontrollerede datterselskaber på Wall Street og i de finansielle centre i de øvrige vestlige magter.

Nu er kontrollørerne af dette imperium i en tilstand af panik, mens folk af god vilje endelig gør noget for at bryde kæderne i det særlige forhold. I London skriger herskaberne over at præsident Donald Trump drister sig til at fordømme den britiske ambassadørs kriminelle handlinger for bevidst at mobilisere kræfter i USA til at udføre det forræderiske kupforsøg mod Trumps præsidentskab. Den tidligere udenrigsminister Malcolm Rifkin, for eksempel, rasede over, at præsidenten er "skør og mærkelig" og hævdede (længselsfuldt, men ukorrekt), at "det meste af Amerika ignorerer" Trumps tweets.

Og i USA befrier amerikanerne sig i stigende grad fra deres underdanighed over for det Britiske Imperiums mystik. Det faktum at den britiske efterretningstjeneste stod bag hele Russiagate-fupnummeret mod præsidenten, bliver nu åbenlyst afsløret af justitsministeren og kongresmedlemmerne, præcis som LaRouche PAC afslørede fra begyndelsen. Rowan Scarborough fra Washington Times skrev i dag om "Fortælling om to dossierer" – MI6-agenten Christopher Steeles og nu Sir Kims telegrammer. "Selv før de usædvanlige afsløringer skrev Scarborough: "Præsident Trump var dybt mistænksom over for den britiske regerings rolle i efterforskningen af ham og hans allierede". Nu, påpegede ham, blev de undergravende Darroch-telegrammer "sandsynligvis distribueret til magtens sæder, herunder Downing Street nr. 10"

Alt dette er kommet bare et par dage efter, at præsident Trump brød med den neokonservative stab der omgiver ham (som vi nu ved blev opfordret af Sir Kim som "portvogtere", "Trump-hviskere", "de personer vi stoler på for at sikre, at den britiske stemme høres i West Wing i Det Hvide Hus)". I Asien gjorde Trump sit eget diplomatiske arbejde og mødtes personligt med Xi Jinping, Vladimir Putin, Kim Jong Un og mange andre. Betingelserne er blevet fastlagt for at

præsidenten kan realisere sit oprindelige kampagneløfte om at være "venner" med Rusland og nå til enighed med Kina, som rækker ud over handel, for potentielt at kunne realisere LaRouches forslag om, at USA skal tilsluttes Kinas Nye Silkevej.

50-årsdagen for Apollo 11's månelanding om 10 dage er en lejlighed til både at fejre menneskehedens kreative "herredømme over naturen" og at bringe hele verden sammen om at udvide menneskehedens "udenjordiske forpligtelse", som erklæret af den store rumforsker Krafft Ehrlicke. Tiden er knap til at opnå denne store mission. Imperiet vil ikke roligt synke hen i glemsel, men vil risikere alt – endda atomkrig – for at redde sig selv. Også boblen i det vestlige finanssystem, der er mere oppustet i dag end før krakket i 2008, har igen nået et bristepunkt.

Det bedste middel til at gøre dette betydningsfulde øjeblik klart for alle nationer og alle borgere – både faren og løsningen – er, at præsident Trump handler for at rense Lyndon LaRouches navn og placere "fornuftens kraft" lige foran menneskeheden. Onsdag den 17. juli vil en samling LaRouchePAC aktivister stå foran den amerikanske kongresbygning med bannere, der bekendtgør "LaRouche-sagen: Muellers' Første Lejemord" og "Rens LaRouche!"

POLITISK ORIENTERING den 2. juli

2019:

Xi Jinping og Putin får Trump tilbage på sporet mens EU falder fra hinanden.

Økonomisk nedsmeltning er på vej. .

Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del (9 min.)

Lydfil:

[Stormagtsledere samles på G20 i et historisk øjeblik for at stoppe krig, vende sig mod nyt paradigme](#)

Den 26. juni (EIRNS) Statsoverhoveder er allerede på vej eller er ankommet til Osaka, Japan, til G-20-topmødet den 28.-29. juni, hvor der på sidelinjen er adskillige møder mellem stormagternes statsoverhoveder. Blandt de mange bilaterale og multilaterale møder er de meget betydningsfulde samtaler på tomandshånd mellem blandt andre præsident Donald Trump og de tre ledere, den kinesiske præsident Xi Jinping, den russiske præsident Vladimir Putin og den indiske premierminister Narendra Modi. Disse udgør den historiske mulighed for at tilsidesætte de intense beskudte operationer som Russiagate eller Trumpgate, rettet mod det amerikanske præsidentskab og det amerikanske folk, og dæmoniseringen af Kina og Rusland via netværk fra det døende Britiske Imperium og de finansielle kredse, hvis geopolitiske kneb for at sætte USA op imod Rusland, Kina, Iran, Syrien, Venezuela og mange flere truer med altomfattende krig.

I dag, samtidig med at Trump var på vej til Japan, var LaRouche PAC-aktivister i Kongressen, Capitol Hill, for at distribuere vigtige oplysninger til alle de 535 kongreskontorer, især offentliggørelsen af de to nye videoer – “Schiller Instituttets mindehøjtidelighedskoncert: Lyndon H. LaRouche, Jr. Triumf (1922-2019)” og “dokumentarfilmen LaRouche: Robert Muellers Første Lejemord”; samt 24. juni-erklæringen: “Stop Tredje Verdenskrig, rens LaRouche”. Lyndon LaRouches historie viser tydeligt hans enestående udviklingsprogrammer og interventioner, baseret på principper der er hårdt tiltrængte på nuværende tidspunkt, og en rensning af hans navn vil frigøre ånden og modet til at virkeliggøre hans vision.

LaRouche PAC uddelte også en ny national pressemeddelelse til Kongressen: “Når fremtidige historikere ser tilbage på denne uge, vil de så se et vendepunkt eller en nedstigning til vejen mod helvede?” Denne erklæring påpeger, at: “Mens præsidenten tager til Osaka, hvor lederne af USA, Rusland, Kina og Indien har brug for at være frie til at diskutere en firemagtsaftale for fred, udvikling og

en ny finansiel arkitektur, bliver spøgelseset af den ultimative krig brugt til at terrorisere verden og skifte emnet. Det må ikke tillades. "Faren for krig vil være i fokus på LaRouche PAC's fredags-webcast 28. juni med vært Matthew Ogden og gæst Paul Gallagher, der vil rapportere om truslen om en gentagelse af den cubanske missilkriser fra 1962.

Den særlige krigsrisiko som LaRouche PAC-erklæringen afslører, er, at nyligt vedtagne love har givet bemyndigelse til et U.S. Cyber Command med beføjelser til at udføre angreb på andre nationer uden præsidentens godkendelse eller endda viden! Det fratager præsidenten muligheden for at udvise dømmekraft, for at forhindre ubegrundede angreb, modangreb og total krig, netop som Trump heldigvis gjorde i sidste uge for at stoppe et militært angreb på Iran. Den slags lovløshed og korrupsion af institutioner, der ville oprette et sådant fordækt Cyber Command opstod i løbet af de seneste år af den vanvittige Russiagate-periode, iscenesat af den britiske efterretningstjeneste og dens amerikanske kriminelle partnere.

Så i går kommer der, fra de samme netværk af krigshøge i enten den neo-konservative eller liberale fraktion, en ny trussel for at sabotere G20-mødets "Fire Magts"-potentiale. NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, udstedte et ultimatum til Rusland, at landet har fem uger til at afmontere sit "SSC-8" missilsystem, "ellers". Denne trussel står på dagsordenen for NATO's forsvarsministres møde i Bruxelles. Det vil sige, at inden den 3. august skal Rusland destruere en bestemt klasse af missiler, som Stoltenbergs hævder er i strid med traktaten om mellemdistanceraketter fra 1987 (INF). I dag kom det russiske svar. Viceudenrigsminister Sergei Ryabkov sagde, at når NATO's "trusler begynder at udmønte sig i virkelige handlinger, bliver vi nødt til at træffe militære modforanstaltninger."

NATO har således startet en ny anti-russisk balancegang på randen krig umiddelbart før det kritiske G20-topmøde. På trods af alt dette gav Trump i dag udtryk for sin glæde over tanken om at rådføre sig med sine "venner" i den kommende uge. Han sagde om Kina: "Jeg ønsker at have et godt forhold til Kina. Xi er en tæt personlig ven – han er fantastisk."

[POLITISK ORIENTERING den 20. juni 2019:](#) [Vil Trump samarbejde med Kina og Rusland ved G20 eller blive manipuleret ind i krig med Iran?](#) [Se også 2. del inkl. diskussionen](#)

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Kommer senere. Der skal rettes op på et lyd problem. I midtiddertid, kan slutning høres i lydfilen nedenfor, inkl. "Hvad er Schiller Instituttet?". (begynd på 1 time 47 min.)

Lyd:

[Pres for Lyndon LaRouches frifindelse er alternativet til krig og økonomisk sammenbrud](#)

Den 19. juni (EIRNS) – En stor del af verden frygter nu en anden katastrofal amerikansk krig i Sydvestasien – den amerikanske offentlighed og militæret er begge stærkt imod enhver yderligere krig der – og den russiske præsident har netop sagt, at de amerikansk-russiske forbindelser "forværres time for time". Det blev meget farligere i løbet af weekenden, da New York Times blev brugt af en "anden magt" i Det Hvide Hus til offentligt at give udtryk for, at USA's cybercommand plantede cybervåben i det russiske elnet uden præsident Donald Trumps viden eller godkendelse. "Virtuelt forræderi", kaldte præsidenten det.

Som prof. Stephen Cohen fra den Amerikanske Komité for Øst-Vest Anliggender har gjort det klart i en analyse i The Nation i dag, truer en ny cubansk missilkrise, hvor krigsprovokationer, der implicerer Rusland, bliver ledet af amerikansk militær eller andre embedsmænd uden præsidentens vidende eller samtykke.

Hvorfor gøre det offentligt, som John Bolton og det nationale sikkerhedsråd samarbejdede med New York Times om at gøre? Præsidenten kan derved ikke imødegå disse provokationer eller endog diskutere dem med den russiske præsident uden at blive anklaget for at kapitulere af sine politiske fjender. Og i præsident Donald Trumps tilfælde er disse fjenders centrale kommando blevet afsløret i "Russiagate", som britisk efterretningstjeneste. De har den tydelige politik at fabrikere anklager om "samarbejdet" med Putin, for at tvinge Trump ud af embedet eller i krig. Hvorfor gøre det nu? For at umuliggøre et meningsfuldt Trump-Putin-møde på G20-konferencen.

Det mest afgørende forhold mellem USA og Kina, som præsident Trump klart har ønsket skal dreje sig om strategisk samarbejde og økonomiske fremskridt, har et drastisk behov for forbedringer fra en handelskrigstilstand. Og Indien er blevet ramt af amerikanske sanktioner rettet mod Iran og Huawei, og har gjort gengæld med told. Men præsidenten roste atter på det kraftigste præsident Xi Jinping på sit kampagnemøde tirsdag aften, selv om han insisterende på, at Kina havde udnyttet Amerika økonomisk.

Disse er lederne – præsidenterne Xi og Putin og den indiske premierminister Modi – som præsident Trump skal mødes produktivt med på G20-mødet i Japan om lidt over en uge. Dette er chancen for fred og for amerikansk samarbejde med det nye Asien-centrerede paradigme, repræsenteret af Bælte- og Vejinitiativet.

Ellers står vi ikke kun over for en permanent krig, men også et nyt økonomisk sammenbrud.

Det er klart, at der er behov for en dramatisk indgriben fra den amerikanske befolknings side inden dette topmøde. Som vi fortalte Trump-tilhængerne ved Orlando-mødet, skal interventionen komme fra "Lyndon LaRouches USA". Det var LaRouche, der gennem hele sit liv bekæmpede det Britiske Imperium, herunder den britiske efterretningstjeneste og London, som ingen anden modstander. Det var fra LaRouche, at infrastruktur-visionen om den "Eurasiske Landbro" og derefter "Verdens-Landbroen", kom i 1990'erne, der har taget form som Kinas Bælte- og Vejinitiativ. Det var LaRouche, der kæmpede for et Amerika som kunne udstede kredit og fremstille værktøjsmaskiner til udvikling af de underudviklede lande, som FDR ønskede at gøre. Det var LaRouche, der, da USA forlod de bemandede missioner til Månen og Mars i 1970'erne, holdt ånden fra den amerikanske rumkolonisering i live i 40 år, idet han så den som en "videnskabelig drivkraft"

og en uddannelsesmæssig ansporing for fremtiden.

Han blev latterliggjort af medierne for det sidste, retsforfulgt under Robert Muellers ledelse for alle hans andre værker. Hans frifindelse nu, der involverer præsident Trump, er en intervention der er brug for. Kun få begivenheder ville interessere resten af verden og på længere sigt påvirke USA. To videoer udgives på fredag den 21. juni om LaRouches liv og om kendsgerningerne, der afslører hans retsforfølgelse, den første af Schiller Instituttet, den anden af LaRouche PAC. Deres brede, brede cirkulation er afgørende. Situationen skal ændres.

Trump advarer om 'det militær-industrielle kompleks'; det britiske geopolitiske kompleks ønsker ham i krig eller ud

Den 20. maj (EIRNS) – Donald Trump, den første præsident i mere end et århundrede til at holde taler om “det Amerikanske økonomiske System”, kan nu være den første præsident i mere end et halvt århundrede til at advare den amerikanske befolkning mod “det militær-industrielle kompleks”, mens det forsøger at presse ham til krig. Selv den iranske udenrigsminister reagerede straks på, at præsident Trump havde berørt noget vigtigt.

I Trumps interview med Fox News, der blev der sendt i nat, sagde han på spørgsmålet om hvorvidt han ville afvente krig mod Iran: “En dag vil nogen kunne forklare det, for der er en gruppe, og det kaldes det militære industrielle kompleks. De vil aldrig trække sig. De ønsker altid at kæmpe. “Dette sker umiddelbart før amerikanske militær- og efterretningschefer giver briefinger til Senatet og Repræsentanternes Hus for lukkede døre om “hemmelige efterretninger”, angiveligt for at vise at Iran og “dets stedfortrædere” er begyndt at angribe amerikanske interesser i Sydvestasien og skal stoppes.

Spørgsmålet siden præsident Dwight Eisenhower har egentlig altid været, hvad er det militær-industrielle kompleks? Imens Trump talte til Fox News, blev britiske specialstyrker udsendt til særlige stillinger i Den Persiske Golf for at

“imødegå iranske angreb på handelsskibe.” Den britiske stedfortrædende øverstbefalende i Irak blev korrigeret af udenrigsministeren for at gøre det klart, at Storbritannien absolut anser Iran for at udgøre en trussel mod “koalitionens” styrker i området. Nogle London-aviser indrømmede i sensationelle overskrifter, at de øverste britiske efterretningsofficerer håndterede notater og dossierer – falske, erkendte artiklerne – beregnet på at ødelægge Trumps præsidentskab ved at fremstille ham som den russiske præsident Vladimir Putins “udenlandske aktiv”. Hvorfor? Fordi han blev valgt på at fremme samarbejdsrelationer med Rusland og Kina og forhindre regimeskifte og “permanente krige.”

Det “amerikanske militær-industrielle kompleks” har i virkeligheden altid været det britiske geopolitiske kompleks. I Eisenhowers tid var det kredsen omkring Churchill, der havde ejet Harry Truman og de britisk-schweizisk styrede Dulles-brødre, der plagede Ike og JFK. Nu er det Trumps britiske efterretningsfjender, der er blevet fuldstændigt afsløret i at have forsøgt at bruge beskidte “efterretninger” til at tvinge ham ud i et kup, eller tvinge ham til krigskonfrontationer med de andre stormagter Rusland og Kina.

Permanent krig – måske krig uden mulighed for overlevelse – eller økonomisk og strategisk samarbejde står på spil.

I et halvt århundrede har kun én førende amerikansk skikkelse forstået disse “kendsgerninger om London”, og ubønhørligt angrebet dem til forsvar for det amerikanske præsidentskab og på bekostning af sin egen udstødelse, retsforfølgning og forfølgelse. Dette var Lyndon LaRouche, mens han levede, og stadig i dag. Hans sag omfatter fuldstændig de vigtige spørgsmål i Trumps præsidentskab. Hans frifindelse, som LaRouchePAC og hans beundrere i hele verden i stigende grad mobiliserer for, kan afgøre disse spørgsmål til gavn for menneskeheden.

POLITISK ORIENTERING den 7. februar
2019:

Briterne forsøger at narre Trump til konfrontation og nye krige i Sydamerika og Afrika

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Inkluderer:

Den
britiske elites modangreb mod partnerskabet mellem Kina og Rusland og
BRIKS-samarbejdet

Forsøget
på regimeskifte i Venezuela er nu skueplads for konflikt mellem USA/Europa
og Rusland/Kina

Kina er
igang med at overhale Vestens økonomi og teknologi

Integrity

Initiativets internationale propaganda krig imod Rusland på vegne af den britiske efterretningstjeneste

Trumps

tale om nationens tilstand

Farerne i

forbindelse med USA's tilbagtrækning fra INF-aftalen mellem USA og Rusland der forhindrede mellemdistance atomvåben

Flere

advarer om et kommende finanskarak

Konsekvenser

af, at der er ingen åbenlys løsning til Brexit

Schlesvig-Holstein

giver grønt lys til Femern-forbindelsen

Fremtidens

energibehov

Klimahjernevask

af unge mennesker

Afsløringerne

om grundlaget for Danmarks deltagelse i Irak krigen

Vil

Anders Fogh Rasmussen blive stillet til ansvar for at lyve Danmark i krig?

POLITISK ORIENTERING den 10. januar 2019:

Velkommen til 2019: Ud af kaos kan skabes en ny bedre verdensorden

Med formand Tom Gillesberg

Kinas Chang'e-4 mission til Månens bagside indleder en ny æra.

Tirsdagens brexit-afstemning: Hvad sker der bagefter?

De gule Vestes er en massestrejke i Frankrig.

Trump trækker de amerikanske styrker ud af Syrien.

Finanssystemets fortsatte disintegration.

Yemenitiske fredsforhandlinger.

Folketingsvalg i Danmark.

Kattegat-broen: Bilbro eller en kombineret bil- og togbro?

Lydfil:

Kast nyt lys på planeten Jorden

Den 6. januar (EIRNS) – NASA's administrerende direktør, Jim Bridenstine, bekræftede i weekenden, at NASA's invitation til den russiske generaldirektør

for Roscosmos, Dmitry Rogozin, om at besøge USA er blevet aflyst på grund af pres fra amerikanske senatorer, der er involveret i vedholdende konfrontation med Rusland. Denne beslutning er ikke alene en yderligere provokation fra det amerikanske "krigsparti", der befinder sig i et tæt omløb omkring det Britiske Imperiums politiske etablissement. Det kommer på et afgørende tidspunkt for et potentielt samarbejde mellem fire stormagter – Rusland, Kina, Indien og USA – om det mest betydningsfulde af de forhold som menneskeheden står over: Videnskabeligt samarbejde om rumforskning, den næste store 'grænse' for menneskehedens voksende herredømme over vores univers. Bestræbelser på at forpurre et sådant nødvendigt samarbejde er virkelig en forbrydelse mod menneskeheden.

Som Wu Weiren, chef for Kinas måneprogram, så veltalende udtalte umiddelbart efter den spektakulære Chang'e-4 månelanding: "At udforske det ukendte er menneskets natur. Månen er en mystisk verden for os. Vi har et ansvar for at udforske og forstå den. Månens udforskning vil også uddybe vores forståelse af Jorden og os selv."

Det pres, der i dette tilfælde anvendes af amerikanske senatorer, er kun en del af det Britiske Imperiums strategi om at bruge den nye amerikanske Kongres – herunder dens medie-forstærkede kampagne for at afsætte præsident Donald Trump ved en rigsretssag; den igangværende heksejagt i form af Muellers undersøgelse; og internationalt pres fra "fremmede magter" (dvs. briterne) for at lægge præsident Trump i en spændetrøje. Disse tiltag er taget i anvendelse for – på den ene eller anden måde – simpelthen at forhindre ham i at regere som præsident, baseret på den politik, som han blev valgt på.

Hvad der også er sigende er indsatsen i den 11. time for at sabotere Trumps tilbagetrækningspolitik for Syrien, eftersom de frygter potentialet for en fuldstændig omorganisering af Sydvestasien, væk fra årtier (eller ligefrem århundreder) med det Britiske Imperiums blodige geopolitiske 'Great Game'.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, tilrådede i dag: Ignorer distraktionerne. Hold nationens opmærksomhed fokuseret på de virkelige problemer, som verden står overfor: Firemagts-samarbejdet om at skabe et nyt paradigme i retning af den kurs, der er udlagt med Kinas Bælte og Vej-initiativ; afslutning af britisk geopolitik og dens tilhørende krige; og overvindelse af det foruroligende transatlantiske finansielle sammenbrud med LaRouches Fire Love, der begynder med en Glass-Steagall 'brandvæg' – som også er den eneste effektive 'væg', der faktisk kan stoppe A/S Narkotikas (imperiets organiserede narkotika-kriminalitet, red.) nye opiumskrig mod USA og andre, hvilket Lyndon LaRouche har sagt længe.

Menneskehedens nylige tilstedeværelse på Månens såkaldte 'bagside' og den nye æra for win-win samarbejde for menneskeheden, som der dermed er blevet åbnet for, kan kaste nyt lys på løsningen af disse centrale spørgsmål nede på planeten Jorden.

Løgner, der er værre end »Russiagate«: Fortielsen af menneskehedens fremskridt

Den 2. januar (EIRNS) – Det nye år begynder med et paradoks, har Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche noteret sig i diskussion med sin organisation i denne uge og i sin nytårstale. Mange nationer i verden bevæger sig hen imod et nyt paradigme for økonomisk samarbejde og fred, væk fra en æra af geopolitiske krige og konfrontationer, der er forankret i kredse omkring det britiske imperium. Dette nye paradigme viser sig ikke udelukkende i det storslåede infrastruktursamarbejde omkring Kinas Nye Silkevej, der bare vokser og vokser; men også i præsident Donald Trumps diplomati vis-à-vis den Koreanske halvø; i Japans forbedrede samarbejde med Rusland samt Japans og Indiens forbedrede samarbejde med Kina; i det forbedrede samarbejde mellem de tidligere krigsførende nationer på Afrikas Horn; ja selv i den potentielle afslutning af tilstanden af »permanent krig« i Sydvestasien ved præsident Trumps, præsident Putins og præsident Erdogans gensidigt forstærkende handlinger.

Alligevel vil den gennemsnitligt »informerede borger« i USA eller Europas nationer aldrig vide noget derom. Medierne i disse lande beskriver overvejende udgangen af 2018 som dystopisk, kaotisk eller håbløs, medmindre de kan have held til at fjerne Donald Trump fra embedet og genoprette »det transatlantiske forhold,« med ledere, der vil indføre klimaskat og fuldt ud konfrontere Rusland og Kina. Det overraskende konstruktive forhold mellem Trump og Mexicos nye præsident Andrés Manuel López Obrador eksisterer for eksempel ikke for disse medier eller deres godtroende læsere. Men det har øget potentialet for reel udvikling af Nord- og Mellemerika. Det voksende potentiale for fred i Syd- og Sydvestasien eksisterer ikke for dem, kun den formodede »alvorlige fare« det

udgør for verden, at amerikanske tropper kommer hjem fra Syrien og Afghanistan!

Fordi Schiller Instituttet, Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche har arbejdet i årtier for at forberede paradigmet for Verdenslandbroens udrulning, der nu omfatter snesevis af lande i Bælte og Vej-Initiativet, arbejder de nu som en dominerende faktor internationalt. Idet de har kæmpet for den Westfalske tilgang til en fredsslutning, hvor alle parter indvilger i at »fremme« de andres »nytte, ære og fordel«, konstaterede Helga Zepp-LaRouche, at de nu udøver ekstraordinær indflydelse på trods af et øjensynligt minimalt mandskab. Den reelle fare ligger ikke i den påståede »trussel fra Bælte og Vej-Initiativet mod Europa« eller lignende afsindsudsagn mod menneskehedens fremskridt, men i den overhængende fare for et nyt sammenbrud af det London- og »Wall Street«-centrerede finansielle system, ligeså slemt som i 2008 eller værre.

Nu er de konkrete politiske forslag om at adskille bankerne og om produktiv kredit, som Schiller Instituttet har fremlagt i sine rapporter, på dagsordenen. Disse tiltag samt et produktivt samarbejde inden for rumforskning, udvikling af ubegrænset fusionskraft og udvikling af relaterede plasmateknologier er nu de umiddelbare udsigtspunkter, vi bør have fokus på i 2019. Som Helga Zepp-LaRouche konkluderede i sin nytårstale: »Vi kan forme en ny civilisationens æra, hvor vi overvinder geopolitik en gang for alle. Og jeg vil bede dig om at arbejde sammen med Schiller Instituttet, så vi kan overbevise de resterende nationer, som stadig klamrer sig til de gamle antagelser, og især få de europæiske nationer til at deltage i det nye paradigme. Vi kan skabe en fantastisk fremtid, hvis vi arbejder sammen.«

[Israelsk efterretningstjeneste involveret I beskyldninger om iransk terror i Danmark.](#)

København d. 2. november 2018 (EIRNS) – Israels offentlige tv-station KAN rapporterede, at den israelske efterretningstjeneste, Mossad, gav oplysninger, der hjalp med at arrestere den iransk-norske statsborger, som er blevet arresteret for at yde hjælp til et plot om at myrde iranske oppositionspersoner bosat i Danmark.

Den tidligere danske udenrigsminister Mogens Lykketoft (Socialdemokratiet) har i

et diskussionsprogram på TV2 udtalt, at hvis oplysningerne kom fra CIA eller Mossad, skulle der sættes spørgsmålstegn ved dem, idet begge organisationer har deres egne dagsordener.

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, udtalte i en tale i går aftes, at denne sag ligner Skripal-sagen i Storbritannien, derved at der ikke er blevet fremlagt beviser – udover at den arresterede mand er blevet observeret tage billeder af det iranske oppositionsmedlems hus.

Han sagde også, at Iran ikke har nogen grund til at risikere et mord i Danmark midt i de kritiske forhandlinger med Europa om at opretholde økonomiske forbindelser med Iran, når USA's olie- og gassanktioner træder i kraft den 5. november.